

[LIII Gyldenkilde]

det her. Det er helt uden for deres egen ideologi at give nogen lov til at gå på arbejdsløshedsunderstøttelse, hvor de faktisk bliver nødt til at opsiges halvdagsarbejde for at gå fuldtidsledige.

Vi ved fra undersøgelser – vi har ikke kunnet få dokumentation for det, det har vi i øvrigt ikke for ret mange af disse ting – at den ordning, der blev lavet med 78 uger på deltid, hvorefter man kunne få et arbejdstilbud, har betydet, at størsteparten af dem, der arbejdede på deltid med supplerende understøttelse, når de nåede til det tidspunkt, hvor de kunne få et arbejdstilbud, gerne ville have det. Størsteparten af dem ville have det. Altså er der her ikke tale om noget misbrug, for de mennesker vil gerne have arbejde. Og i og med at de gerne vil det og nu får lejlighed til enten at få fuldtidsunderstøttelse eller nøjes med deltidsarbejde – og det kan de jo ikke, fordi de har brug for pengene – så får vi bare det resultat, at der ikke bliver nogen besparelser på dagpengene på det område, og så har man lavet stor ståhej for ingenting, og man har skadet nogle mennesker ubodeligt.

Jeg fatter ikke, at det forlig er blevet indgået. Jeg fatter det ikke, og det er vist tydeligt for enhver, at vi agter at stemme imod det.

Jeg skal også sige, at jeg godt kan forstå, at man har kigget lidt på bachelorordningen, men det er jo bekymrende, at når undervisningsministeren giver sig til at modulopbygge uddannelserne, får det konsekvenser på dagpengeområdet. Når man nu har taget hul på det princip, vil der jo være mange fremover, som virkelig ikke kan gøre deres uddannelse færdig og derfor går ud og får et arbejde, og når de har arbejdet i et års tid eller to, siger de til sig selv: Nu går jeg ud og får gjort uddannelsen færdig. Jeg har jo muligheden for uddannelsesydelse, hvis jeg bliver fyret.

Hvordan vil man se forskel på dem, der virkelig er i nød og er nødt til at gøre det på den måde, og dem, der bare sætter sig ned og sparer op til at gøre deres kandidatuddannelse færdig? Jeg kan se, at der er et problem, men jeg kan ikke fatte, når man ikke har fundet en model, efter hvilken man kan se forskel, at man så bare bredt siger: Det vil vi ikke være med til mere, de skal ikke have lov til at få uddannelsesydelse, så de kan blive færdige på uddannelsesydelse. Hvad sker der egentlig ved det? Hvor mange er der egentlig tale om? Enhver kan slå op i statistikkerne og se, at det ikke er

ret mange, der er tale om. Før vi har nogle ordentlige redskaber til at finde ud af, hvem der reelt er arbejdsløs, og hvem der reelt ikke er det, burde man ikke lave om på det.

Tiden går alt for hurtigt, så jeg kommer nok til at annoncere allerede nu, at jeg skal bruge noget af anden omgang også, for jeg har betydelig flere bemærkninger.

Formanden:

Som tidligere meddelt, skal jeg her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.30.

Mødet udsat kl. 18.34

Mødet genoptaget kl. 19.30

Forhandlingen genoptoges.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke fru Lilli Gyldenkilde for den saglige gennemgang af disse lovforslag og af, hvor mange ualmindelig dårlige ting der reelt ligger i det, og hvor mange misforståelser det lægger op til.

Når jeg starter på denne måde, kommer det vist heller ikke bag på nogen, hvad Fremskridtspartiets mening om disse lovforslag er. Det er selvfølgelig en udmøntning af det forlig, regeringen har lavet med Socialdemokratiet, men det virker mere som et forlis for arbejdsmarkedet og erhvervslivet i Danmark.

Det undrer mig selvfølgelig, at regeringen bliver ved med at køre den socialistiske linje, som regeringen har lagt op til, og som den kører stille og roligt videre, men det kan ikke undre nogen, at Fremskridtspartiet i hvert fald ikke vil deltage i den form for socialisering af arbejdsmarkedet, som den samlede lovpakke her lægger op til.

Vi mener, at disse forslag samlet vil give nye pligter til arbejdsgiverne. Man lægger nye skatter på arbejdsgiverne, og derved ødelægger man en del af arbejdsklimaet og muligheden for at starte og udbygge nye erhvervsmuligheder. Vi mener kort og godt, at de kunstige arbejdstilbud, man lægger op til, ikke under nogen omstændigheder hjælper hverken de unge, de lidt ældre unge eller andre arbejdsløse, som man ønsker at tale om i disse forslag. Beskæftigelsesprojekter har, så vidt vi kan bedømme,